

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513207114
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8513207114.3

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s.r.o., Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, pr. zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom AK, Karadžičova 8, Bratislavaproti žalovanej D. V., nar. XX.X.XXXX, bytom K. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, pr. zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, Svidník v konaní o zaplatenie 460,11 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu 433,87 eur, úrok z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 456,07 eur od 21.6.2011 do 3.6.2013, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 433,87 eur od 4.6.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania vo výške 121,96 eur, pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 27,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 94,44 eur na účet advokáta JUDr. Jána Šoltésa, č. ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS XXXXXXX do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na súd žalobu o zaplatenie 460,11 eur a úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 456,07 eur od 21.6.2011 do 3.6.2013 a úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 433,87 eur od 4.6.2013 do zaplatenia a uplatnil si trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že pôvodný predchodca žalobcu spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava poskytla žalovanej na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXX uzavretej so žalovanou dňa 17.07.2006 (ďalej len ÚZ) úver s dohodnutou výškou úrokovej sadzby 17,7 % ročne, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou pravidelných mesačných splátok 576,--Sk, t.j. 19,12 eur mesačne k 20. dňu v kalendárnom mesiaci splatnosť prvej splátky 20.7.2006 a konečná splatnosť úveru dňa 20.6.2011. V rozpore so zmluvnými dojednaniami žalovaná svoj záväzok voči žalobcovi nesplnila v čase určenom v ÚZ, t.j. v lehote splatnosti úveru do 20.6.2011, čím sa dostala do omeškania s vrátením nevrátenej časti istiny poskytnutého úveru v sume 456,07 eur, nesplatených zmluvných úrokov z úveru v sume 26,24 eur.

Pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa ako postupca uzavrel dňa 28.3.2013 so žalobcom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou postúpil na žalobcu aj pohľadávku z nesplateného úveru č. XXXXXXXXXXX voči žalovanej. Postúpenie pohľadávky na žalobcu pôvodný veriteľ oznámil žalovanej listom zo dňa 5.4.2013.

Žalobcovi preto vzniklo právo požadovať od žalovanej zaplatenie zostatku dlžnej istiny nesplateného úveru podľa identifikácie postúpenej pohľadávky vo výške 456,07 eur s príslušenstvom odo dňa

nasledujúceho po dni splatnosti posledne zmluvne dojednanej splátky úveru a tiež zaplatenie nesplatených zmluvných úrokov z úveru vo výške 26,24 eur.

Po postúpení predmetnej pohľadávky žalovaná uhradila do podania žaloby na súd sumu 22,20 eur dňa 3.6.2013 a podľa tvrdenia žalobcu toto plnenie má povahu uznania neuhradeného záväzku, ktorý žalobca uplatnil v tomto konaní. Zostatok neuhradenej sumy z nesplateného úveru je vo výške 460,11 eur, s ktorou je žalovaná v omeškanií, preto žalobca žiadal priznať z uplatňovanej sumy aj úrok z omeškania, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 456,07 eur od 21.6.2011 do 3.6.2013 a úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 433,87 eur od 4.6.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Podaním, doručeným súdu dňa 15.05.2014, oznámil vstup do konania vedľajší účastník na podporu žalovanej Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828.

Súd vyzval žalobcu na predloženie VOP, Úverových podmienok, Sadzobníka poplatkov a na špecifikáciu žalovanej sumy - spôsob výpočtu žalovanej istiny, spôsob výpočtu úrokov, oznámenie, akú sumu žalovaná čerpala, akú sumu doposiaľ uhradila, ako boli jednotlivé platby žalovanej započítané na istinu, na úroky, na poplatky a iné príslušenstvo a na predloženie platobnej histórie - výpisu z účtu žalovanej.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi doručil žalobu a ich vyzval, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia vyjadrili k žalobe a žalobcu a žalovanú súd upovedomil o vstupe do konania vedľajšieho účastníka na podporu žalovanej a zároveň žalovanú vyzval, aby oznámila súdu, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka na jej podporu do konania.

Žalovaná sa v lehote stanovenej súdom nevyjadrila ani k žalobe, ani k vstupu vedľajšieho účastníka na jej podporu do konania.

V podaní, doručenom súdu dňa 19.06.2014, žalobca predložil súdu výpis obrátov na ÚZ s popisom všetkých transakcií na úverovom účte, z ktorého vyplýva dlžná suma vo výške 456,07 eur s príslušenstvom, riadnymi úrokmi a poplatkami. Žalovanej bol poskytnutý právnym predchodcom žalobcu úver vo výške 683,80 eur (20 600,-- Sk), ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 19,12 eur k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Dátum splatnosti prvej splátky bol dohodnutý dňa 20.7.2006, dátum splatnosti poslednej splátky dňa 20.6.2011. Pri riadnom plnení platobných povinností žalovanou bolo potrebné na splatenie úveru uhradiť sumu vo výške 1147,20 eur. Podľa prehľadu platieb žalovaná uhradila sumu 763,55 eur. Ku splatnosti úveru, t. j. ku 20.6.2011 bol zostatok na úverovom účte žalovanej vo výške 456,07 eur. Žalovaná suma pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 456,07 eur, t. j. z nesplatenej istiny úveru, z riadnych úrokov vyčíslených za obdobie od uzavretia ÚZ, t. j. od 17.7.2006 do dátumu konečnej splatnosti úveru, t. j. ku 20.6.2011, ktoré neboli uhradené a z poplatkov vyčíslených za obdobie od uzavretia ÚZ, t. j. od 17.7.2006 do konečnej splatnosti úveru, t. j. do 20.6.2011. Navýšenie úveru o úroky a poplatky má svoj základ v RPMN vo výške 24,51 % uvedenej v čl. I. bod 1 ÚZ a v ročnej úrokovej sadzbe 17,7 % uvedenej v čl. I. ÚZ. Nesplatené riadne úroky vo výške 26,24 eur predstavujú riadne úroky za obdobie od 21.6.2011 do 31.10.2011 (podľa interného účtovného záznamu žalobcu), ktoré boli vyčíslené z konečného zostatku úveru v súlade s čl. 7 bod 7.4 VOP, pričom úroková sadzba bola dojednaná v čl. I. ÚZ vo výške 17,7 % ročne. Predloženými listinnými dôkazmi žalobca preukázal pravosť a výšku pohľadávky postúpenej právnym predchodcom. Predložil súdu VOP pôvodného veriteľa účinné od 1.8.2002, Sadzobník poplatkov, zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 28.3.2013, na žalobe trval a namietal vstup do konania vedľajšieho účastníka na podporu žalovanej.

Podaním, doručeným súdu dňa 10.03.2015, vedľajší účastník poukázal na to, že v prejednávacom prípade ide o spotrebiteľskú, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia § 52-54 OZ a ustanovenia zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ). Tvrdil, že zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z.z. okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a podľa § 4 ods. 5 cit. zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a preto ide o úver bezúročný a bez poplatkov, pričom výška jednej splátky je

11,40 eur (343,33 eur : 60 splátok). Vzniesol námietku premlčania splátok splatných pred 20.11.2010 vrátane, keďže sú nepremilčané len splátky splatné od 20.12.2010 do 20.6.2011, t.j. spolu 7 splátok po 11,40 eura a v tejto časti ide o teoreticky o nepremilčané splátky úveru, na ktoré by mal žalobca nárok. V prípade, že žalovaná uhradila viac, ako jej bol poskytnutý úver, navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uplatnil si trovy konania.

Uznesením č. k. 5C/130/2014-77 zo dňa 27.3.2015 súd pripustil vstup do konania vedľajšieho účastníka Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Námestie Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828 na podporu žalovanej.

Keďže v danom prípade ide v zmysle § 200ea O.s.p. o drobný spor (teda konanie, predmetom ktorého nie je suma presahujúca 1 000 eur), súd s poukazom na § 115a ods. 2 O.s.p. dňa 10.2.2016 oznámil na úradnej tabuli súdu, že dňa 16.2.2016 o 09:00 hod. bude vo veci vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a následne tento rozsudok v uvedený deň aj vyhlásil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov - ÚZ zo dňa 17.7.2006, zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou medzi pôvodným veriteľom a žalobcom, písomným vyjadrením žalobcu a vedľajšieho účastníka, výpisom z obrátov na úverovej zmluve žalovanej, VOP, Sadzobníkom poplatkov a náhrad Slov. sporiteľne, ako aj obsahom celého spisu, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa Slov. sporiteľňa uzavrela dňa 17.6.2006 zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, podľa ktorej poskytla žalovanej úver vo výške 683,80 eur (20 600,- Sk), ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 19,12 eur k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca s pevnou úrokovou sadzbou vo výške 17,7 % ročne. Dátum splatnosti prvej splátky bol dohodnutý dňa 20.7.2006, dátum splatnosti poslednej splátky dňa 20.6.2011. Poplatok za správu úveru bol 60,-Sk mesačne. Splatnosť úrokov bola v posledný deň kalendárneho mesiaca, RPMN bola 24,51 % ročne. Podľa čl. II. ÚZ Záverečné ustanovenia dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami ÚZ, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa bankový produkt v zmysle ÚZ poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

Pri riadnom plnení platobných povinností žalovanou bolo potrebné na splatenie úveru uhradiť sumu vo výške 1147,20 eur. Podľa prehľadu platieb z úverového účtu žalovaná uhradila pôvodnému veriteľovi sumu 763,55 eur. Žalovaná nesplácala riadne splátky úveru a ku dňu splatnosti úveru, t.j. ku 20.6.2011 mala neuhradenú časť úveru vo výške 456,07 eur. Pôvodný veriteľ uzavrel so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky č. 0329/2013CE dňa 28.3.2013, ktorou postúpil na žalobcu pohľadávku žalovanej z predmetnej ÚZ, a to istinu vo výške 456,07 eur po lehote splatnosti, riadne úroky vo výške 26,24 eur, ďalšie úroky z omeškania spolu vo výške 216,34 eur, t.j. príslušenstvo pohľadávky celkom vo výške 242,87 eur, t.j. a výška omeškaných splátok bola spolu 696,72 eur. Žalobca si uplatňoval v konaní zaplatenie istiny vo výške 456,07 eur a riadny úrok vo výške 26,24 eur, ktorý bol vypočítaný z neuhradenej sumy vo výške 17,7 % ročne za obdobie od 21.6.2011 do 31.10.2011. Po postúpení pohľadávky žalovaná uhradila žalobcovi dňa 3.6.2013 sumu 22,20 eur, ktorú žalobca odpočítal od dlžnej sumy riadneho úroku 26,24 eur a žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 460,11 eur (456,07+26,24-22,20) a 9,25 % úroku z omeškania zo sumy 460,11 eur od 21.6.2011 do 3.6.2013 a 8,50 % úroku z omeškania zo sumy 433,87 eur od 4.6.2013 do zaplatenia. Pôvodný veriteľ oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu oznámením zo dňa 5.4.2013, ktoré prevzala dňa 29.4.2013.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) ObZ Okrem iného touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu: zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 ObZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Predmetná ÚZ je upravená v ObZ a podľa § 261 ods. 3 písm. d/ ObZ ide o absolútny obchod a je potrebné ju posudzovať podľa § 497 Obz ako zmluvu o úvere, ale táto je zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou. Je nepochybné, že žalovaná vystupovala ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľka, kým pôvodný veriteľ pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, t. j. ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán táto zmluva o úvere spĺňa podmienky spotrebiteľskej zmluvy, t. j. spotrebiteľského úveru aj napriek tomu, že v úvodnej časti zmluvy je uvedené, že je uzavretá podľa § 497 až 507 ObZ a tiež napriek ustanoveniu čl. II. bod 3 ÚZ, podľa ktorého Všetky právne vzťahy výslovne neupravené v ÚZ sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami ÚP, VOP, Obchodným zákonníkom (ďalej len ObZ) a ostatnými právnymi predpismi v tomto poradí a čl. II. bodu 4 ÚZ, podľa ktorého Zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 ObZ spravovať príslušnými ustanoveniami ObZ.

Na prejednávany prípad je možné aplikovať len tie ustanovenia ObZ, ktoré nie sú v rozpore so Smernicou Rady č. 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len Smernicou 93/13) a s ustanoveniami § 52-54 OZ o spotrebiteľských zmluvách (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) a s ustanoveniami OZ o postúpení pohľadávky a s ustanoveniami zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Vzťahy medzi pôvodným veriteľom a žalovanou na základe zmluvy o úvere vznikli v období, keď SR už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť dodávateľa, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. Slovenská republika je povinná aplikovať európske právne predpisy, ktoré majú prednosť pred slovenskými právnymi predpismi, teda je povinná prednostne aplikovať na prejednávany prípad aj Smernicu Rady č. 93/13 EHS, ktorá bola prevzatá do slovenského právneho poriadku zákonom č. 150/2004 Z.z., účinným od 1.4. 2004, v ust. § 52-54 OZ, ktoré upravujú spotrebiteľské zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40/znenie-20060413>>, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods.2 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 3 OZ spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa 53 ods. 2 OZ Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1 OZ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy, Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 OZ Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 OZ Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 100 OZ Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Na prejednávany prípad je potrebné aplikovať aj zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ).

Podľa § 2 písm. a/ ZoSÚ Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

Podľa § 4 ods. 4 ZoSÚ pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Súd najskôr posudzoval, či je platné postúpenie pohľadávky pôvodným veriteľom na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi pôvodným veriteľom a žalobcom. Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že na základe zmluvy uzavretej medzi doterajším veriteľom

(postupcom) a treťou osobou (postupníkom) postúpi pôvodný veriteľ svoju pohľadávku proti dlžníkovi novému veriteľovi, a to buď za odplatu alebo bezodplatne. Postupník sa stane novým veriteľom. Na postúpenie sa vyžaduje písomná forma a postúpená pohľadávka musí byť v zmluve individualizovaná. Avšak postúpenie pohľadávky nesmie byť v rozpore s citovanou Smernicou Rady 93/13, ani s ustanoveniami § 52-54 OZ o spotrebiteľských zmluvách.

Súd považoval postúpenie pohľadávky na žalobcu za platné, keďže pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu dňa 28.3.2013 splatnú pohľadávku, ktorá podľa zmluvy o úvere sa stala splatnou dňa 20.4.2010 a pôvodný veriteľ oznámil postúpenie pohľadávky žalovanej listom zo dňa 5.4.2013, ktorý prevzala dňa 29.4.2013.

Súd nesúhlasí s tvrdením vedľajšieho účastníka, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov, keďže neobsahuje sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a že veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, keďže nie sú uvedené v ÚZ a že výška mesačnej splátky mala byť preto 11,40 eur. Podľa názoru súdu predmetnú spotrebiteľskú ÚZ nie je možné považovať za neplatnú s poukazom na ust. § 4 ods. 4 ZoSÚ, pretože na jej základe bol žalovanej poskytnutý úver. Tiež nie je možné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko podľa ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia ÚZ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa 4 ods. 2 písm. g/ len vtedy, keď nie je v ÚZ uvedená RPMN, ale v predmetnej ÚZ je uvedená RPMN vo výške 24,61 %. Tiež podľa názoru súdu nie je možné aplikovať na prejednávaný prípad ust. § 4 ods. 5 ZoSÚ, podľa ktorého veriteľ nemôže požadovať od žalovanej ako spotrebiteľky a úroky a poplatky, ktoré nie sú uvedené v ÚZ. V predmetnej ÚZ je uvedená výška úrokovej sadzby z poskytnutého úveru 17,7 % ročne a tiež je uvedený poplatok za správu úveru vo výške 50,-- Sk , t.j. 1,66 eur mesačne a žalobca požadoval od žalovanej úrok z úveru uvedený v ÚZ vo výške 17,7 % ročne a poplatky uvedené v ÚZ. Na základe uvedeného žalobca má podľa názoru súdu nárok na zaplatenie poskytnutého úveru s dohodnutým úrokom z úveru vo výške 17,7 % ročne, ktorý súd nepovažoval za neprimeraný s poukazom aj na to, že v čase uzavretia ÚZ, t.j. v júli 2006 bola priemerná úroková miera zo spotrebiteľských úverov obchodných bánk pre obyvateľstvo s dobou splatnosti 1-5 rokov vo výške 13,87 % ročne.

Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom od 1.11.2008 , Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom od 1. 6. 2014 Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa pritom vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

V ust. § 1a ods. 1 vyhl.č. 87/1995 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, v znení účinnom od 1.9.2014, je stanovená najvyššie prípustná výška odplaty (k § 53 ods. 6 OZ) tak, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Tieto zákonné ustanovenia súd použil ako interpretačné pravidlo pri posudzovaní primeranosti výšky úrokovej sadzby stanovenej v ÚZ. Podľa názoru súdu v zmysle uvedenej právnej úpravy úrokovú sadzbu vo výške 17,7 % ročne uvedenú v ÚZ súd nepovažuje za neprimeranú v porovnaní s priemernými úrokovými mierami pri obdobných úveroch vo výške 13,87 %, keďže dohodnutá úroková sadzba nepresahuje dvojnásobok priemernej ročnej úrokovej miery pri spotrebiteľských úveroch obchodných bánk pre obyvateľstvo.

Podľa § 502 ods. 1 ObZ Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 ObZ Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 3 ObZ Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa názoru súdu nedošlo k premlčaniu žalovanej sumy, keďže neuhradený úver sa stal splatným dňa 20.6.2011 a nasledujúcim dňom, t.j. 21.6.2011 pôvodný veriteľ mohol uplatniť svoj nárok na súde voči žalovanej. Všeobecná trojročná premlčacia doba v zmysle § 101 OZ na uplatnenie práva na súde uplynula pôvodnému veriteľovi a aj žalobcovi dňa 21.6.2014 a žalobca podal žalobu na súd dňa 13.12.2013, t. j. pred uplynutím premlčacej doby.

Žalobca uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie neuhradenej časti úveru vo výške 456,07 eur, ktorá predstavovala nesplatenú istinu úveru, riadny úrok z úveru vyčíslený za obdobie od uzavretia ÚZ, t.j. od 17.7.2006 do konečnej splatnosti úveru, t.j. do 20.6.2011, ktorý nebol uhradený a poplatky vyčíslené za obdobie od uzavretia ÚZ do dátumu konečnej splatnosti úveru, t.j. do 20.6.2011, ktoré neboli uhradené a tiež úrok vo výške 26,40 eur vypočítaný za obdobie od 21.6.2011 do 31.10.2011 a od tejto sumy odpočítal sumu uhradenú žalovanou dňa 3.6.2013 vo výške 22,20 eur, teda žaloval sumu 460,11 eur s príslušenstvom ($456,07 + 26,40 - 22,20 = 460,11$)

Na základe vykonaného dokazovania a s poukazom na citované zákonné ustanovenia je súd toho názoru, že žalobca má právo na zaplatenie neuhradenej sumy 456,07 eur (do splatnosti úveru, t.j. do 20.6.2011, neuhradenej istiny z úveru, neuhradeného úroku z úveru 17,7 % ročne a neuhradených poplatkov). Žalovaná však po postúpení pohľadávky na žalobcu uhradila žalobcovi dňa 3.6.2013 sumu 22,20 eur, preto súd odpočítal túto sumu 22,20 eur od žalovanej istiny 456,07 eur a zaviazal žalovanú uhradiť žalobcovi sumu 433,87 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 517 ods. 1 OZ Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 vyhl. č. 87/1995 Z.z. , ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu 21.4.2010 Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 cit. vyhlášky č. 87/1995 Z.z., účinného od 31.1.2013 Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10 c vyhl. č. 87/1995 Z.z. Prechodného ustanovenia k úprave účinnej od 1. februára 2013 Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. Januári 2013.

Žalobca žiadal priznať aj zákonný úrok z omeškania zo sumy 456,07 eur vo výške 9,25 % ročne od 21.6.2011 do 3.6.2013 a vo výške 8,5 % ročne zo sumy 433,87 eur od 4.6.2013 do zaplatenia. Súd s poukazom na citované zákonné ustanovenia priznal žalobcovi požadovaný zákonný úrok z omeškania v požadovanej výške 9,25 % ročne, zo sumy 456,07 eur od 21.6.2011, kedy sa dostala žalovaná do omeškania so zaplatením dlžnej sumy (splatnej istiny, t.j. nasledujúcim dňom po splatnosti úveru), pričom základná úroková sadzba stanovená ECB v čase omeškania bola vo výške 1,25 % ročne + 8 percentuálnych bodov je priznaný úrok 9,25 % ročne. Z tejto sumy 456,07 eur žalovaná uhradila žalobcovi sumu 22,20 eur dňa 3.6.2013, preto ju súd zaviazal na zaplatenie zákonného 9,25 % ročného úroku z omeškania do tohto dátumu.

Po odpočítaní uhradenej sumy 22,20 eur súd zaviazal žalovanú uhradiť z priznanej sumy 433,87 eur zákonný úrok z omeškania v požadovanej výške 8,5 ročne od 4.6.2013 do zaplatenia, keďže základná

úroková sadzba ECB k dátumu 4.6.2013 bola 0,5 % a zvýšená o 8 percentuálnych bodov v zmysle § 3 ods. 1 a § 10c citovanej vyhl. č. 87/1995 Z. z., keďže záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013. V prevyšujúcej časti, t.j. v časti zaplatenia vyčísleného úroku z úveru vo výške 26,24 eur za obdobie od 21.6.2011 do 31.10.2011 súd žalobu ako nedôvodnú zamietol s poukazom na ust. § 502 ods.1 a 503 ods. 1, 3 ObZ a na judikatúru NS SR a judikatúru súdov SR, podľa ktorej veriteľ môže uplatňovať úroky z úveru len do splatnosti úveru, keďže záväzok platíť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť peňažné prostriedky a preto po splatnosti úveru je možné požadovať len úroky z omeškania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého Aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti. Žalobca mal v konaní úspech vo výške 433,87 eur s prísl., čo vo vzťahu ku žalovanej sume 460,11 eur predstavuje 94 %, žalovaná mala úspech vo výške 26,24 eur, čo vo vzťahu ku žalovanej sume 460,11 eur predstavuje 6 %, čo je nepatrný úspech žalovanej, preto súd priznal žalobcovi trovy konania v uplatnenej výške 121,96 eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 27,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 94,44 eur, a to za 2 úkony právnej služby - 1/ príprava a prevzatie zastúpenia, 2/ podanie návrhu na súd - 1 úkon á 31,54 eur podľa 10 ods. 1,2 vyhl. č. 655/2004 Z.z., 2 x paušálne výdavky vo výške 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky a 20 % DPH a zaviazal tieto trovy konania uhradiť žalovanú v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanej ako neúspešnej účastníčke súd nepriznal náhradu trov konania a tiež súd nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkov na podporu žalovanej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právného posúdenia veci.

1. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p. ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.